

Je ziel en geest zijn ontastbaar.

Wat gebeurt er als wij ons lichaam verlaten tijdens het sterven? Krijgen we dan een geestelijk lichaam en blijven we ook een ziel. Of leeft alleen onze geest voort na de dood? **Wat zeg de Bijbel over onze geest en onze ziel?** Zijn deze twee gescheiden van elkaar? Of in of met elkaar verweven?

De volledige verlossing van de ziel uit de vergankelijke leegheid is het einddoel van ons geloof. (1 Petrus 1:3,4,9)

Wat is onze ziel?

Onder 'ziel' verstaan we het geheel van ons denken, willen, voelen en handelen. Het innerlijke van de mens. Zoals reactie op gevaren, driften, stemmingswisselingen, emoties, gevoelens van liefde en haat, houding, gedrag, enz. De ziel (ook wel de psyche genoemd) vormt met het lichaam een eenheid. Het woord "ziel" is het Griekse "**psuche**", dat is de zetel van genegenheid, wil, emoties. Waar Nederlandse vertalingen van het Oude Testament het woord 'ziel' gebruiken, staat in het Hebreeuws het woord *nefesj*. Levend wezen of de mens in zijn totaliteit. Behalve zijn omhulsel, het lichaam.

Het woord "ziel" in het Oude Testament (Hebreeuws, "nephesh") is het exacte equivalent van het Nieuwe Testament voor ziel (Grieks, "psuchē"), en het gebruik van "ziel" in het Oude Testament is identiek met het gebruik van dat woord in het Nieuwe Testament (zie b.v. (Deu_6: 5); (Deu_14: 26); (1Sa_18: 1); (1Sa_20: 4); (1Sa_20: 17); (Job_7: 11); (Job_7: 15); (Job_14: 22); (Psa_42: 6); (Psa_84: 2).

Het lichaam geeft uiting aan wat de ziel innerlijk beweegt. Het lichaam is van de ziel doortrokken. De ziel uit zich in elke actie van het lichaam. De taal van het lichaam is de taal van de ziel. De ogen zijn de spiegels der ziel. Ze zeggen ook vaak; Hij is ter ziele gegaan. Het lichaam straalt de ziel uit. Het is niet zo dat de ziel ergens in het lichaam zit zoals een bestuurder bovenin een hijskraan of een schipper in zijn schip. De nederlandse taal kent veel woorden die betrekking hebben op de ziel:

Zielig, Zielsbedroefd, Zielsgelukkig, Zielenleed, Zielenood, Zielepoot.

Misschien is een juiste uitleg dat de ziel als de ruitser, en het lichaam als het paard gezien kan worden. Zo zie je dat lichaam en ziel een psychosomatische eenheid vormen. Het menselijk individu wordt door deze eenheid in ziel en lichaam bepaald. De psychologie houdt zich vooral bezig met de 'zielkunde', de 'zielszorg'; zij richt zich op problemen op het terrein van het psychisch functioneren van de mens. De ziel uit zich in het functioneren van de mens. De ziel betreft datgene, wat verwant is met het leven en bewustzijn. Aanzet tot bewegen, horen en zien, angst, begeerten, stress enz. **De ziel is de verzameling van gevoelens, emoties, begeerten, behoeften enz. die in ons innerlijk werken en ons in beweging zetten.** Zowel positief als negatief

Geest

De psyche wordt verder onderscheiden in ziel en geest. **De geest is de kern van de persoonlijkheid die alles stuurt.** Het dier heeft geen geest, de geest is het typisch menselijke. Bijvoorbeeld; het vermogen tot denken, problemen oplossen, zelfbewustzijn, nee zeggen, grenzen stellen, humor, vrije wil, herinnering, geweten enzovoorts.

Het woord 'geest' slaat ook op dat aspect van het menselijk leven dat ziet op zijn persoonlijke betrokkenheid op God, zijn Schepper. Het Hebreeuwse woord voor geest betekent ook wind of adem. God blies de eerste levensadem in de mens. Door die ingeschapen geest weet de mens zich tegenover God geplaatst en is Hem verantwoording schuldig. De mens is een geest in een zichtbaar lichaam. De geest wordt gevoed door de

ziel. En het lichaam geeft via de ziel aan in welke toestand de menselijke geest zich bevindt. Het lichaam is sterfelijk. Maar de ziel en de geest zijn dat niet. De Bijbel zegt het volgende over lichaam, ziel en geest.

1 Korinthe 15 : 44, 45 een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, (*door geboorte*) een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. (*bij het sterven*) Alzo is er ook geschreven:

- de eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel (psyche);
- de laatste Adam tot een levendmakende Geest (pneuma).

1 Korinthe 2 : 14, 15 de natuurlijke mens (psychikos) begrijpt niet:

- de dingen die des Geestes Gods zijn;
- de geestelijke mens (pneumatikos) onderscheidt wel alle dingen.

Hieruit blijkt dat Paulus onderscheid maakt tussen de geest van een ongelovige en die van een gelovige.

De GEEST is: WAT JE BENT!

Het is jouw essentie. Er is een geestelijk bestaan en de manier waarop je je kunt verhouden tot dit geestelijk bestaan is via en door je geest. Jij bent namelijk een GEEST verpakt in een zichtbaar lichaam. Omdat de mens een geest is, is hij in staat tot Godsbewustzijn en communicatie met God; (Job_32: 8); (Psalm_18: 28).

Omdat hij "ziel" is, heeft hij zelfbewustzijn; (Psa_13: 2); (Psa_42: 5); (Psa_42: 6); (Psa_42: 11); en omdat hij "lichaam" is, heeft hij, door zijn zintuigen, een tastbare bewustzijn.

De ZIEL is: HOE JE BENT. Het zijn jouw gedachten, wil en emoties. Je hebt een ZIEL. Die je geest beïnvloed. Zodat jou besluiten via je gevoel of verstand jou contact met God beïnvloed. De Bijbel zegt dat God ook een ziel heeft.

Het LICHAAM is: HET UITERLIJKE VAN DE MENS DAT REAGEERT OP JE ZIEL. Net zoals er een geestelijk bestaan is, is er ook een fysieke realiteit, en de manier waarop je je kunt verhouden tot de fysieke realiteit is door je lichaam. Je leeft in een LICHAAM.

Ieder mens merkt hoe de ziel en het lichaam elkaar beïnvloeden. Als je besluit iets met je hand iets te pakken, doet het lichaam dat; of als je angst ervaart, gaat je hart sneller kloppen.

Net als je ziel is je geest iets ontastbaars. Zoals je ziel je levensloop op aarde is, zo is je geest je verbinding met God. Iedereen die God (de Heilige Geest) wil toelaten in zijn of haar leven mag van God een nieuwe geest krijgen.

Wanneer je wordt geboren, word je "geestelijk dood geboren". De Bijbel zegt;

"je was dood in je overtredingen en zonden" Efeziërs 2: 1,3:.. en daarom waren je ziel en vlees van nature verdorven ("ook wij allen leefden allemaal onder hen in onze vleselijke verlangens, het uitvoeren van de neigingen van ons vlees en onze gedachten, en we waren van nature kinderen onder toorn terwijl de anderen ook waren.

Adam was geschapen uit het stof der aarde en werd een levende ziel. Door de zonde van Adam en Eva kan de mens geen verbinding meer met zijn Schepper maken. Hierdoor zijn onze zintuigen, die in onze ziel zijn gelegen, gericht op het aardse en ze ontwikkelen zich in het aardse, en onze gevoelens zijn sterk afhankelijk van wat er om ons heen gebeurt. Al het aardse is wankel en veranderlijk, en **daarom heeft een mens die zich laat sturen door de ziel nooit rust.** Een ziels mens laat zich regeren door zijn gevoelens. De verlossing

in Christus moet in deze situatie een grondige verandering brengen, zodat ik geestelijk en hemels word in plaats van ziels en aards. Er komt een leven uit geloof in plaats van een leven naar eigen inzicht.

Door Gods verlossingsplan in Jezus, is het de bedoeling dat onze geest levend gemaakt zal worden, zodat God tot ons kan spreken en wij gaan leven voor Hem en voor de dingen van de hemel. **Dan komen wij tot rust in onze ziel.** En laten we ons leven door God regeren en mogen we eeuwig leven. Als wij voor het aangezicht van God leven, zijn wij vrij van de mensen en van de onrust die komt door het leven voor hun aangezicht.

Het lichaam is het voertuig van de ziel. En als je je door Gods Geest laat leiden, dan wordt dat zichtbaar in je ziel, en via je ziel op jouw lichamelijk gedrag en het lichaam zelf. De Bijbel zegt b.v. ergernis is een vertering van het gebeente. Hebreeën 4 zegt Dat de mens die niet doet wat God zegt, nooit tot Zijn RUST zal ingaan. Die mens blijft onrustig in zijn wezen...

Wat zegt Gods woord, de Bijbel, over Geest Ziel en Lichaam?

Genesis 2 : 7: “En de Here God had de mens geformeerd uit het stof der aarde (**LICHAAM**), en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens (**GEEST!**); also werd de mens tot een levende ziel (**ZIEL**).”

Hebreeën 1, vers 14 Zijn de engelen niet allen **dienende geesten**, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

Hebreeën 12, vers 9 En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan **de Vader van de geesten** ?

Hebreeën 12, vers 23 tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en **tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,**

1 Petrus 3, vers 19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan **de geesten in de gevangenis** gepredikt heeft. De geesten van de overledenen in het oude testament, zodat zij alsnog kans hadden tot leven in Christus.

Gods woord (Jezus is het levende woord) dringt door tot op de scheiding van Ziel en Geest.

Nu is de scheiding tussen ZIEL en GEEST duidelijk.

In Hebreeën 4:12 lezen wij: “Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.”

Het Woord van God scheidt ziel en geest (4:12). De scheiding tussen de ziel en de geest laat zien of wij op onze ziel (verstand en emoties) vertrouwen in de wijze waarop wij Gods Woord aan andere mensen doorgeven, of dat wij vertrouwen op de Heilige Geest. De mensen in het oude testament konden geen onderscheidt maken tussen de ziel en de geest.

De tabernakel in het oude Testament had drie afdelingen – het voorhof, het heilige en het heilige der heiligen. Dit was een afspiegeling van het menselijk lichaam, zijn ziel en zijn geest (1 Thess. 5:23)

Het lichaam = het voertuig van de ziel. Het straalt ons wezen uit.

De ziel = het beeld van het heilige, door de verbinding met Gods Geest.

De geest = in verbinding met je Schepper, of een dode geest die de dingen Gods niet begrijpt.

De volledige verlossing van de ziel uit de vergankelijke leegheid is het einddoel van ons geloof. (1

Petrus 1:3,4,9)

Het gaat altijd om de afstemming tussen lichaam, ziel en geest. Als die niet in harmonie zijn met elkaar, ontstaat er allerlei ongemak.

God was aanwezig in het heilige der heiligen in de tabernakel en de tempel. Er was een dik gordijn tussen het heilige en het heilige der heiligen. Het was niemand toegestaan om in het heilige der heilige binnen te gaan, (behalve door de hogepriester één keer per jaar). (Jezus is onze hogepriester geworden, daardoor kunnen wij nu vrij tot God gaan via Jezus volbrachte offer. Dit is een symbolische les dat in het oude verbond niemand "in de geest" God kon dienen en vanuit de geest kon leven. De Israëlieten konden ook niet onderscheiden wat vanuit de ziel was of vanuit de geest.

Diegenen die ook nu niet kunnen onderscheiden wat uit de geest of uit de ziel is, leven als de oude mens. De nieuwe mens (opnieuw geboren) leeft in en door zijn Schepper.

Vandaag de dag wordt veel zogenaamd "christelijk" werk gedaan vanuit de ziel. Ziels werk is gebaseerd op menselijk denken in het dienen van God. Het zijn waarschijnlijk goede ideeën, niet zondig of werelds, maar ze zijn menselijk en ziels. Vanuit het gevoel.

Er zijn drie soorten christenen:

- Christenen die niet vrij zijn en die leven gebonden aan verschillende dingen. O.a. geld en goederen.
- Zielse christenen die nog steeds leven op basis van hun intellect en emoties.
- Tot slot zijn er de geestelijke christenen die zich in alles laten leiden door de Heilige Geest.

Zielse christenen kunnen zeker vurig getuigen, maar de wijze waarop zij dit alles doen is erg menselijk. Zij begrijpen Gods wegen niet. God zegt: *"Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen"* (Jesaja 55:8-9).

De apostelen hadden geestelijke kracht, geen zielse kracht. In niet christelijke samenkomsten wordt bijvoorbeeld ook in "tongen" gebeden, worden emoties opgeroepen en claimt men tot "innerlijke rust" te komen. In veel religies geeft men zich over aan het opwekken van krachten vanuit de menselijke ziel. Wanneer wij vandaag de dag het verschil tussen ziel en geest niet kunnen onderscheiden, dan worden wij grondig misleid.

Er worden emoties opgeroepen door het herhaaldelijk zingen van bijvoorbeeld "Heer, ik geloof". Daarna wordt er gevraagd om hun GELOOF "de vrije loop te geven"! Dit heeft niets met God van doen. De prediker doet niets meer dan de mensen hypnotiseren. Jezus en de apostelen hebben nooit op die wijze mensen van hun ziekten genezen. Zij genazen de zieken op een rustige manier, zonder zingen of opgezweepte emoties.

In Hebreëen 4:12 lezen wij: "Want het Woord van God scheidt ziel en geest."

God schiep eerst Adam, het lichaam. Daarna blies Hij zijn Geest in de mens. Omdat de mens zondigde werd zijn geest een dode geest, die geen contact met zijn Schepper meer kon hebben.

God heeft ook een ziel blijkt uit de volgende tekst.

Mattheüs 12, vers 18 Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ZIEL een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal aan de heidenen het oordeel verkondigen.

Hebreeën 10, vers 38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven, en als iemand zich onttrekt, Mijn **ziel** heeft in hem geen behagen.

Gods ZIEL had een welbehagen in de mens Jezus die uit Maria voort kwam en die ook zelf God is.

Mattheüs 10, vers 28 En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de **ziel** niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel **ziel** als lichaam te gronde kan richten in de hel.

Openbaring 20, vers 4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de **zielen** van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand.

Hier zien we dat de ziel blijft voortbestaan. Je wezen.

Mattheüs 20, vers 28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn **ziel** te geven tot een losprijs voor velen.

Lukas 9, vers 56 want de Zoon des mensen is niet gekomen om **zielen** van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden.

Hier zien we dat onze ziel behouden wordt of je kiest ervoor dat je ziel verloren gaat.

Wat wordt dus behouden onze geest of onze ziel in de hemel, of een combinatie van beide.

Hebreeën 10, vers 39 Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en daardoor naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, **tot behoud van hun ziel.**

God duidt de mens als “zielen”. Waarom? Zijn ziel vertegenwoordigt hem en drukt zijn individualiteit uit. Het is het orgaan van de vrije wil van de mens, het orgaan waarin **geest en lichaam volledig in elkaar zijn verweven. Als de ziel (WIL) van de mens gewillig** is om God te gehoorzamen, zal hij zijn eigen geest toestaan Gods Geest in zijn geest te laten werken. zoals beschikt was door God. **De ziel is het bestuurscentrum (met het gevoel)** van de mens, indien hij daarvoor kiest, de geest onderdrukken, dan is de ziel daartoe in staat via zijn gevoel de geest te beïnvloeden.

Deze manifestatie van drieëenheid van geest, ziel en lichaam kan geïllustreerd worden door een gloeilamp.

De lamp is de afbeelding is van de totale mens, (elektriciteit, licht en draad.)

De geest is als de elektriciteit. (Elektriciteit is de oorzaak van het licht)

De ziel als het licht. (Licht het gevolg is van de elektriciteit)

Het lichaam als de draad. (Het draad is de drager van de elektriciteit, zichtbaar in licht)

Elektriciteit is de oorzaak van het licht, het licht het gevolg is van de elektriciteit, Draad is de materiële substantie waardoor zowel de elektriciteit vervoerd-, als het licht gemanifesteerd wordt. **De combinatie van geest en lichaam brengt de ziel voort, datgene wat uniek is voor de mens.** Zoals elektriciteit, vervoerd door de draad, wordt omgezet in licht, zo handelt de geest met de ziel en de ziel drukt zichzelf uit door het lichaam. **Als Gods Geest werkt wordt de ziel veranderd.**

Wij weten dat de ook tempel in drie delen is verdeeld. de voorhof, die gezien kan worden en bezocht kan worden door allen. Alle externe verering vindt hier plaats.

Verder naar binnen gaande, vinden we het Heilige waar alleen de priesters mogen binnentreden en waar zij olie, wierook en brood offeren aan God. Zij zijn heel dicht bij God, maar toch niet het dichtst, want zij zijn nog steeds buiten het voorhangsel en daarom zijn zij niet in staat te staan voor Zijn tegenwoordigheid Zelf.

God woont in het diepste binnenste, in het Heilige der Heiligen, waar de donkerheid wordt overschaduwd door schitterend licht en waar geen mens mag binnengaan. Hoewel de hogepriester er eens per jaar binnengaat, duidt het niettemin aan, dat, alvorens het voorhangsel gescheurd is, geen mens kan vertoeven in het Heilige der Heiligen.

De mens is ook Gods tempel en ook hij heeft drie delen. Het lichaam is als de voorhof met zijn leven dat voor iedereen zichtbaar is. Binnenin is de ziel, die het innerlijk leven van de mens vormt en die de emotie, de wil en het verstand van de mens omvat. Als zodanig is het Heilige voor een wedergeboren persoon, want zijn liefde, wil en gedachten worden rijkelijk verlicht, zodat hij God kan dienen net als de priester vanouds deed.

In het diepste binnenste, achter het voorhangsel, ligt het Heilige der Heiligen, waar nooit enig menselijk licht is doorgedrongen en geen menselijk oog ooit heeft aanschouwd. Het is “de heilige plaats van de Allerhoogste”, de woonplaats van God. Het kan door de mens niet bereikt worden, tenzij God genegen is het voorhangsel te scheuren. **Het is de geest van de mens.** Deze geest ligt boven het zelfbewustzijn van de mens en reikt verder dan zijn gevoelsvermogen. Hier verenigt de mens zich met God en communiceert hij met Hem. Het Heilige der Heiligen is niet voorzien van licht omdat God daar woont. Er is licht in het Heilige door de zevenarmige kandelaar.

Het lichaam is vergelijkbaar met de voorhof, duidelijk zichtbaar voor allen. De daden van het lichaam kunnen door iedereen gezien worden. Maar de geest niet. De geest is het voornaamste deel, vandaar dat hij het eerst genoemd wordt; het lichaam is het laagste deel en daarom wordt dit het laatst genoemd; de ziel staat er tussenin, dus wordt die er tussenin genoemd.

Tempeldienst vindt plaats naar de openbaring in het Heilige der Heiligen. Alle activiteiten in het Heilige en in de voorhof (buitenhof) worden geregeld door de tegenwoordigheid van God in het Heiligen der Heiligen. Dit is de meest geheiligde plek, de plaats waarop de vier hoeken van de tempel samenkomen en rusten. Het schijnt ons misschien toe, dat er niets wordt gedaan in het Heilige der Heiligen, omdat het daar aardedonker is. Alle activiteiten vinden plaats in het Heilige; zelfs die activiteiten van de voorhof worden verricht door de priesters van het Heilige. Toch worden alle activiteiten van het Heilige daadwerkelijk bestuurd door de openbaring in de uiterste stilte en vrede van het Heilige der Heiligen.

Het is niet moeilijk de geestelijke toepassing te begrijpen. De ziel, het “orgaan” van onze persoonlijkheid, is samengesteld uit verstand, wil en emotie. Het lijkt alsof de ziel de bedenker van alle actie is, want het lichaam volgt haar leiding. De ziel leidt de mensheid die God niet dient.

Geest = Ons bewust zijn. Intuïtie, Geestelijk onderscheidingsvermogen, Besef, Geweten, Normbesef, Gedachten, Overtuigen, geestelijk Inzicht, Inspiratie, Geestelijke waarnemingen, Geestelijke strijd, Non verbaal ervaren, bewustheid, dieper onbewust zijn, Geestelijke communicatie.

Omdat de Geest van God niet meer in mens werkte doordat de mens zijn Schepper losliet door de zonde verliet Gods Geest de mensheid. Door Adam erfde iedere nakomeling de dood. Ongelovigen zijn “geestelijk dood” (Efeziërs 2:1-5; Kolossenzen 2:13). De geest is het element in de mens dat hem in staat stelt om een hechte relatie met God te hebben.

Steeds wanneer het woord “geest” wordt gebruikt, heeft dit betrekking op het niet materiële deel van de mens, waaronder ook de ziel. De “ziel” slaat op de levenswandel in de wereld, zowel materieel als immaterieel. De geest is de kern, de geest is het hart van de ziel. De ziel is vormbaar, en doet dienst als *overdrachtsmiddel* tussen het geestelijke en stoffelijke. Het lichaam kan als werktuig en voertuig door de geest in beweging worden gebracht. Als de Heilige Geest niet in onze ziel werkt door onze geest, dan blijft de mens een dode geest.

Je ziel = de kern van je persoonlijkheid, waarmee je bewust kunt denken en je leven beleven. Je ziel is het bestuurscentrum van je leven en komt het meest overeen met de persoon die je met 'ik' aanduidt. Je karakter wordt gevormd in de ziel. **Dat ben jij als wezen.**

Verstand werkt samen met je gedachten, **Gevoel** werkt samen met je gedachten, **Wil** werkt samen met je gedachten tot beslissingen, **Gedrag** werkt samen met je gedachten tot daden. **Dit vormt samen het KARAKTER van de mens.**

Al het aardse is veranderlijk, en daarom heeft **een mens die zich laat sturen door de ziel** nooit rust. Door de ziel sta ik in verbinding met mijn medemensen en leef ik voor hun aangezicht. Een **ziels mens** is altijd in onrust over wat anderen ervan zeggen en denken, en laat zich meedrijven door zijn gevoel..

Door mijn geest sta ik in verbinding met God. Maar als ik ziels ben, leef ik naar mijn eigen inzicht, naar **mijn zintuigen** die aards zijn. Het is de bedoeling dat onze geest levend wordt, zodat God tot ons kan spreken en wij zullen leven voor Hem en voor de dingen van de hemel. Dan komen wij tot rust in onze ziel. Het hemelse is eeuwig en onveranderlijk. **Als wij voor het aangezicht van God leven, zijn wij vrij van deze invloeden.** We komen uit het rusteloze van de vergankelijke leegte vandaan en gaan het onvergankelijke kostbare leven binnen, dat onze geest rust geeft.

Er staat niet voor niets in Hebrëen 4: Nooit zullen zij tot mijn RUST ingaan... Dat geldt voor de mensen die hun eigen wil doen en willen leven volgens hun gevoel en de invloed van het kwade. Wat listig wordt gebracht door mooi lijkende, maar boze geesten die de mens van hun werkelijke doek en van hun Schepper willen afhouden.

God dienen met heel je hart, ziel en verstand.

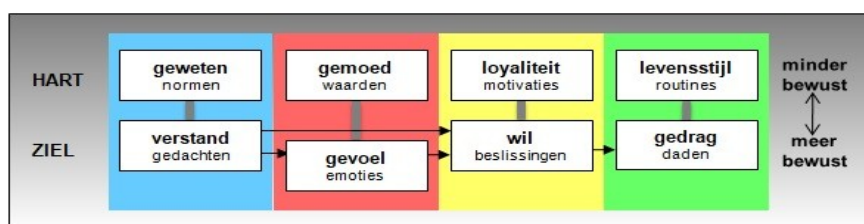
U zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand" (Mt 22:37)

Ons verstand is onderdeel van de ziel. De taak van het verstand is om bij alles wat het tegenkomt onderscheid te maken tussen wat goed- of afgekeurd lijkt te moeten worden. De taak van de wil is om te kiezen voor wat volgens het verstand goed is en dat na te streven. Zoals Gods Geest ons zegt, en niet ons bedrieglijke gevoel.

In de Bijbel zien we dat de begrippen 'hart' en 'geest' vaak door elkaar gebruikt worden en dat ze bijna dezelfde betekenis lijken te hebben. Bij het woord 'geest' ligt de focus vaak op communicatie met God en bij 'hart' ligt de focus op het 'diepste van het innerlijk'.

De geest van de mens is een lamp des HEREN, doorzoekende al de schuilhoeken van het hart. Spreuken 20:27.

een nieuw hart zal ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal ik uit uw lichaam verwijderen en ik zal u een hart van vlees geven. Mijn geest zal ik in uw binnenste geven .Ezech 36:26-27

ieder binnenste en hart is ondoorgrondelijk. (Psalm 64:7

Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven. Spreuken 4:23

